

Všechny výše popsané metody se v něčem shodují, ale ve většině věcí se liší. Všechny uvedené metody dokáží včasné a poměrně přesně diagnostikovat onemocnění ledvin. Ultrasonografie je v mnohých případech indikována na prvním místě (u dětí vždy!) a často je i konečným vyšetřením ledvin. Nativní nefrogram a vylučovací urografie pak ultrasonografii doplňují, ale zde už je riziko radiační zátěže a možnost komplikací po podání kontrastní látky. I přesto však zůstávají tyto dvě metody v popředí zobrazovacích metod v oblasti nefrologie. Výpočetní tomografie a Magnetická rezonance nám u vyšetření ledvin slouží spíše jako doplňující vyšetření a jsou indikovány až poté co UZ a IVU nepodají dostatečný výsledek o problematice onemocnění. Nevýhodou výpočetní tomografie (CT) je radiační zátěž pro pacienta, a v indikovaných případech nutnost podání kontrastní látky, proto nezbytnost tohoto vyšetření musí být potvrzena zkušeným radiologem ve spolupráci s indikujícím lékařem a zvláště při vyšetření dětí musí být zdůvodněno, proč dítě vyšetřit pomocí CT pečlivěji, protože tito pacienti jsou nositeli vyššího rizika z ozáření. Magnetická rezonance (MR) nevyužívá ionizující záření a v rozlišení měkkých tkání předčí CT. Její nevýhodou je nižší dostupnost a vyšší cena.